

El Poble Català

Periòdic (que ja en la clandestinitat fou) portantveu de l'O. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya a França
... els homes al servei del partit, i no el partit al servei dels homes

Es publica els 15 i 30 de cada mes

L'Aliança Nacional de Catalunya prepara l'avenir del nostre poble.

EL POBLE CATALÀ

Pendrà part acusatoria en el procés que les Autoritats Franceses instrueixen contra el marescal Philippe Petain pel fet d'haber aquest, violant el dret d'asil, lliurat el President de Catalunya Lluís COMPANYS JOVER als assassins a les ordres de Franco.

La Direcció

EDITORIAL

DE CARA A LA UNIO

Sembla que la Unió del Partit d'ESQUERRA REPUBLICANA de CATALUNYA a no tardar pas gaire serà un fet. Nosaltres ho celebrem amb tots els gallardets de la joia. No hem predicat mai la desunió. Ja en plena clandestinitat les nostres organitzacions es nomenaven «Unió» i «Aliança». Mai ningú no podrà inculpar-nos d'ésser causants de la desunió. Es ben clar que la desidència no ha vingut mai de la part dels que aixecarem la bandera de l'«Aliança», sinó dels que no es volgueren aliar. Avui sembla que les coses canvien. Si és així, n'estem contents encara que sigui a força de transicions i sacrificis. Com diem en els acords de la reunió del C. E. D. E. R. D. C. que publiquem més avall.

Voleu una legalitat republicana? D'acord; encara que nosaltres aixecarem una bandera revolucionària per anar més enllà.

Voleu el reconeixement de l'Estatut de Catalunya que regia l'any 36? D'acord també; encara que nosaltres propugnavem per a l'Estatut tal qual fou plebiscitat pel nostre poble. Transigirem tot el possible en bé de l'Aliança Nacional de Catalunya, en bé de la unió de tots els catalans. Ningú no podrà dir mai que siguem elements de discòrdia.

Pero, que ningú es cregui que aquesta legalitat republicana i aquest reconeixement de l'Estatut de Catalunya vulgui dir acceptar altra vegada la mateixa política errònia i les personalitats fracassades que des dels seus llocs barraren el pas al sentit esquerrista del nostre Partit. Que ningú es cregui que certs homes poden tornar asseguts tranquil·lament en els mateixos llocs de responsabilitat. Aquesta bandera no l'abandonarem mai. Si és necessari per a la unió acceptar una personalitat que en tots els aspectes ens mereix tots els respectes, no hi oposarem pas cap obstacle. Hi ha personalitats que la seva pròpia alçada els ha lliurat de tots els llocs. Però, si algú creu que agafant una cèrca seguirà tot el penjoll, s'equivoca. Volem, exigim i farem prevaldre una depuració. Unió, si. Depuració, també. I aquesta unió cal que sigui — condició indispensable — dintre l'Aliança Nacional de Catalunya, units i agermanats tots els catalans.

Manifest que circula clandestinament per Catalunya

CATALANS,

Després del calvari de la guerra civil, quan ens haurien calgut mans pietoses que eixuguessin la suor dels fronts i guarissin les ferides obertes a l'ànima i a l'economia de la nostra terra, arribaren els estrangers i els de la Falange, com una allau de corbs, que s'abatieren insaciables damunt el cos martiritzat de Catalunya.

Les hores més amargues de la nostra vida foren aquelles en que, envaïts, sens tracta a casa nostra com enemics i s'ultraja la nostra senyera, es calumnià els nostres homes i s'arreconà la nostra llengua. Aquestes hores esdevingueren mesos, i després anys, i avui encara pesen damunt nostre amb tota llur brutalitat i injustícia.

Un dia homes sacrílegs enderrocaren el símbol de les llibertats catalanes enfront de l'absolutisme de Felip V, però cada català aixecà al seu cor un monument al patriota CASANOVA.

El foc covà llarg temps sola les cendres. El nostre patriotisme, la nostra catalanitat, han viscut amagades aquests cinc anys de tirania ignominiosa. S'equivocaria qui es pensés en submissió o en claudicacions

de cap mena davant de la presó i de la misèria a què ens abocava la Falange. Sempre els homes d'Esquerra hem mantingut el contacte, ens hem donat el recolzament necessari i junts hem enyorat un mateix passat i esperat un futur millor.

Avui cal esventar les cendres i organitzar-nos per la tasca que s'apropa. Catalunya, fosta i unida, ha de retreure les seves llibertats i el seu govern i tots els catalans han de sentir-se units en una obra de redreçament polític, econòmic i moral de Catalunya. Però aquesta obra no és una obra de partit, o millor dit, no ha d'ésser exclusivament una obra de partit; cal que tots s'apleguin en un voler únic, sense distinció de matissos ni de confessions, de manera que el títol de català sigui suficient per a tenir dret a enllaçar-se de mans amb els altres catalans.

Davant de l'enemic comú, tots hem d'unir els nostres esforços perquè la tasca de realitzar a tots ens afecta per igual en la nostra dignitat de patriotes i d'homes. Es per aquesta raó que ha estat constituïda l'«Aliança Nacional de Catalunya», que no és un partit, sinó una organització política catalana dirigida a mantenir viva la

llama patriòtica, a enderrocar a Franco i a la Falange i instal·lar la legalitat constitucional catalana dintre dels elements que l'han traïda, per arribar a ésser «el poble que estima i avança donant-se les mans», com diu el nostre Maragall.

Unió política fonamentada ment igual i d'amor a Catalunya. Per damunt de les nostres respectives condicions socials, més enllà de les nostres conviccions religioses, aixeca el símbol perenne de la Pàtria catalana, que a tots ens acull amorosament. Som i volem ésser catalans primer que tot. Perquè els nostres enemics és com a catalans que ens odien, persegueixen i afusen. Recorden l'advocat Carrasco Formiguera, d'Unió Democràtica; l'escriptor Carles Rahola, d'Acció Catalana; Joan Peiró, un dels caps del Partit Sindicalista; Jaume Escaler, de «Palestra»; Joan Estruch, de la Unió Catalanista; els doctors Batllista i Vivancos; el diputat Fabregas; Joaquim Terrades; Domènec Latorre, Jaume Pons i tants altres d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Segueix pàg. 2.

Esquerra Republicana de Catalunya
Organisme Provisional a França
15, Cours Palmarole
Perpinya (P.-O.)

EL CAMI DE L'UNITAT

Distingit amic i militant:

El Comitè Executiu de l'Organisme Provisional a França d'E. R. de C., es reuní a Toulouse el dia 19 de novembre, amb l'assistència de tots els seus components, a excepció del company Quero Molares, resident a París impossibilitat de fer el viatge en aquell moment.

L'ordre del dia a tractar fou el següent:

Primer.—Informe de les gestions fetes pels companys delegats en missió a París.

Segon.—Acords pertinents.

Tercer.—Assumptes generats.

Per a comprensió vostra us havem d'advertir que el Comitè Executiu havia nomenat una delegació composta del president doctor Agnasea, Joan Pons Andreu Claret, i com auxiliar el nostre militant D. D. Montserrat, perquè es trasllessin a París a l'objecte d'entrar en contacte amb els militants d'Esquerra Republicana de Catalunya residents a París que s'han organitzat, reunint la totalitat dels militants.

Després, entrar en contacte amb l'A. N. de C., zona sud.

Portaven també, com objectiu, altres finalitats que no us exposem per la seva natura de-

L CORREO CATALAN

Sábado, 23 de junio de 1940. PRECIO DEL EJEMPLAR: 15 CENTIMOS. ACCION E IMPRENTA: BASO, NUEVOS, NUM. 14. TELEFONO 24700. — BARCELONA

COMPLETAMENTE SE HA BORRADO EL AGRAVIO AL SEÑOR ALEMAN

KEITEL, EN PRESENCIA DEL FUHRER, DA LECTURA A LAS CONDICIONES PREVIAS DE ARMISTICIO:

Impedir la reanudación de la lucha. Seguridad para que Alemania pueda continuar la guerra contra Inglaterra. Paz nueva, reparadora de daños

«Quiero que sea el Generalísimo Franco, la espada más limpia del mundo, quien medie cerca de Hitler».

(Palabras del mariscal Petain a sus colaboradores, en la noche trágica del 17 de junio)

Franco, per a captar-se les simpaties del General de Gaulle, ha declarat que no intervingué per rés en l'armistici franco-alemany. Franco te la pell gruixuda i no li ve d'una mentida